YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

13 päivänä maaliskuuta 2008 *

Asiassa C-285/06,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 16.3.2006 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.7.2006, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Heinrich Stefan Schneider

vastaan

Land Rheinland-Pfalz,

Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgerichtin

osallistuessa asian käsittelyyn,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit G. Arestis, R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari), E. Juhász ja T. von Danwitz,

julkisasiamies: V. Trstenjak,
kirjaaja: hallintovirkamies J. Swedenborg,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 13.9.2007 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Schneider, edustajinaan Rechtsanwalt H. Böckel ja Rechtsanwalt H. Uhlmann,

– Land Rheinland-Pfalz, asiamiehinään M. Justen ja C. Pause,

– Kreikan hallitus, asiamiehinään S. Charitaki ja S. Papaioannou,

– Espanjan hallitus, asiamiehenään J. Rodríguez Cárcamo,

– Italian hallitus, asiamiehenään I. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato M. Fiorilli,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään F. Jimeno Fernández ja F. Erlbacher,

kuultuaan julkisasiamiehen 25.10.2007 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 (EYVL L 179, s. 1) ja asetuksen N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta 29.4.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 753/2002 (EYVL L 118, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 15.9.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1512/2005 (EYVL L 241, s. 15; jäljempänä asetus N:o 753/2002), tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajana on Schneider ja vastaajana Land Rheinland-Pfalz (Rheinland-Pfalzin osavaltio) ja jossa on kyse merkintöjen ”Réserve”, ”Grande Réserve”, ”Reserve” ja ”Privat-Reserve” käyttämisestä viinien markkinoinnissa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 1493/1999

3 Asetuksen N:o 1493/1999 50 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden kuvauksella, nimityksellä ja tarjontamuodolla voi olla merkittävä vaikutus niiden markkinoitavuuteen; sen vuoksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava näitä asioita koskevat säännöt, joissa olisi otettava huomioon kuluttajien ja tuottajien oikeutetut edut sekä sisämarkkinoiden hyvän toiminnan ja laatutuotteiden tuotannon edistäminen, näiden sääntöjen perusperiaatteissa olisi säädettävä velvollisuudesta käyttää tiettyjä ilmaisuja tuotteen tunnistamiseksi ja tiettyjen tärkeiden tietojen antamiseksi kuluttajille sekä mahdollisuudesta käyttää tiettyjä muita ilmaisuja joko yhteisön sääntöjen mukaisesti tai jollei kuluttajien harhauttamisen estämiseksi annetuista säännöksistä muuta johdu.”

4 Kyseisen asetuksen 47 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä luvussa ja liitteissä VII ja VIII annetaan säännöt, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen tuotteiden kuvausta, nimitystä ja tarjontamuotoa sekä tiettyjen merkintöjen suojaa. Näissä säännöissä on otettava huomioon erityisesti seuraavat tavoitteet:

a) kuluttajien oikeutettujen etujen suojelu;

b) tuottajien oikeutettujen etujen suojelu;

c) sisämarkkinoiden moitteeton toiminta;

d) laatutuotteiden tuotannon edistäminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin sääntöihin on sisällyttävä erityisesti säännökset, joissa:

a) velvoitetaan käyttämään tiettyjä merkintöjä;

b) sallitaan tiettyjen muiden merkintöjen käyttö tietyin edellytyksin;

c) sallitaan muiden merkintöjen käyttö, mukaan lukien kuluttajille mahdollisesti hyödylliset tiedot;

d) säädellään tiettyjen merkintöjen suojaa ja valvontaa;

e) säädellään maantieteellisten ja perinteisten merkintöjen käyttöä;

– –”

5 Mainitun asetuksen 48 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden kuvaus ja tarjontamuoto sekä mainittuihin tuotteisiin liittyvä mainonta ei saa olla virheellistä eikä aiheuttaa sekaannusta tai johtaa harhaan henkilöitä, joille se on osoitettu, erityisesti kun kyseessä ovat:

– edellä 47 artiklassa säädetyt merkinnät. Tätä säännöstä sovelletaan myös, kun näitä merkintöjä käytetään käännöksissä tai niillä viitataan todelliseen alkuperään tai kun ne yhdistetään seuraaviin merkintöihin: ’laji’, ’tyyppi’, ’menetelmä’, ’jäljitelmä’ tai ’merkki’, tai muihin vastaaviin merkintöihin,

– –”

6 Saman asetuksen liitteessä VII olevassa B kohdassa säädetään otsikon ”Vapaaehtoiset merkinnät” alla seuraavaa:

”1. Yhteisössä valmistettujen tuotteiden päällysmerkintöjä voidaan täydentää seuraavilla merkinnöillä erikseen määritettävissä olosuhteissa:

– –

b) maantieteellisellä merkinnällä varustetuissa pöytäviineissä sekä tma-laatuviineissä [määritellyillä alueilla tuotetuissa laatuviineissä]:

– –

– tuottajajäsenvaltion säännösten mukaiset täydentävät perinteiset merkinnät,

– –

3. A 1 kohdassa tarkoitetuissa tuotteissa päällysmerkintöjä voidaan täydentää myös muilla merkinnöillä.

– –”

Asetus N:o 753/2002

7 Asetuksen N:o 753/2002 4 ja 18 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Tämä asetus on asetuksen – – N:o 1493/1999 47 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen tavoitteiden mukainen, joita ovat kuluttajien ja tuottajien oikeutettujen etujen suojelu, sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja laatutuotteiden tuotannon edistäminen. – –

– –

Eräiden laatuviinituotteiden kuvauksessa käytettävien merkintöjen (muiden kuin alkuperänimitysten) käyttö ja sääntely ovat yhteisössä vakiintuneita käytäntöjä. Nämä perinteiset ilmaisut voivat tuoda kuluttajan mieleen tuotanto- tai vanhentamistavan, laadun, värin, viinityypin tai viiniin liittyvän historiallisen tapahtuman. Rehellisen kilpailun varmistamiseksi ja kuluttajien harhaanjohtamisen estämiseksi on syytä vahvistaa tällaisten perinteisten ilmaisujen rekisteröintiä ja suojaa koskeva yhteinen kehys.”

8 Kyseisen asetuksen 6 artiklassa, jonka otsikkona on ”Kaikkia päällysmerkintöjä koskevat yhteiset säännöt”, säädetään seuraavaa:

”1. Asetuksen – – N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan B kohdan 3 kohdan soveltamiseksi asianomaisten tuotteiden päällysmerkintöjä voidaan täydentää muilla merkinnöillä, jos niistä ei voi aiheutua sekaannusta henkilöille, joille tiedot osoitetaan, erityisesti kyseisessä liitteessä olevan A kohdan 1 kohdassa tarkoitettujen pakollisten ja kyseisessä liitteessä olevan B kohdan 1 kohdassa tarkoitettujen vapaaehtoisten merkintöjen suhteen.

2. Asetuksen – – N:o 1493/1999 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut viranomaiset voivat kunkin jäsenvaltion vahvistamia yleisiä menettelysääntöjä noudattaen vaatia mainitun asetuksen liitteessä VII olevan B kohdan 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden pullottajia, lähettäjiä tai maahantuojia todistamaan, että kyseessä olevan tuotteen tai sen valmistuksessa käytettyjen tuotteiden luonnetta, tunnistettavuutta, laatua, koostumusta, alkuperää tai lähtöisyyttä koskevat merkinnät pitävät paikkansa.

_ _”

9 Mainitun asetuksen 23 artiklassa, jonka otsikkona on ”Perinteiset täydennysmerkinnät”, säädetään seuraavaa:

”Asetuksen – – N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan B kohdan 1 kohdan b alakohdan viidennen luetelmakohdan soveltamiseksi ’perinteisellä täydennysmerkinnällä’ tarkoitetaan ilmaisua, jota perinteisesti käytetään tuottajajäsenvaltiossa kuvaamaan tässä

osastossa tarkoitettuja viinejä ja joka viittaa erityisesti viinin tuotanto-, valmistus- tai vanhentamismenetelmään taikka viinin laatuun, väriin, paikkaan, viinin tyyppiin tai kyseiseen viiniin liittyvään historialliseen tapahtumaan ja joka määritellään tuottajajäsenvaltion lainsäädännössä käytettäväksi kyseisten niiden alueella tuotettujen viinien kuvauksessa."

10 Saman asetuksen 24 artiklassa, jonka otsikkona on "Perinteisten merkintöjen suoja", säädetään seuraavaa:

"1. Tämän artiklan soveltamiseksi 'perinteisellä merkinnällä' tarkoitetaan 23 artiklassa tarkoitettuja perinteisiä täydennysmerkintöjä, 28 artiklassa tarkoitettuja ilmaisuja ja 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa, 29 artiklassa ja 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja perinteisiä erityismerkintöjä.

2. Liitteessä III olevat perinteiset merkinnät ovat varattuja viineille, joihin ne on liitetty, ja ne ovat suojattuja:

a) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka suojattuun merkintään olisi liitetty sellainen ilmaisu kuin 'laji', 'tyyppi', 'menetelmä', 'jäljitelmä', 'merkki' tai muu vastaava merkintä;

b) muilta virheellisiltä, vääriltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä, jotka liittyvät viinin laatuun tai olennaisiin ominaisuuksiin ja jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai tuotetta koskeviin asiakirjoihin;

c) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa yleisöä harhaan, ja erityisesti sellaisilta, joista voisi luulla viinillä olevan suojattu perinteinen merkintä.

3. Viinin kuvauksessa etiketeissä ei saa käyttää tavaramerkkejä, jotka sisältävät liitteessä III lueteltuja perinteisiä merkintöjä, jos kyseistä viiniä ei saa tällä tavoin kuvata.

– –

4. – –

Perinteisen merkinnän suojaa sovelletaan ainoastaan sen kieliseen merkintään, joka on liitteessä III.

Kukin liitteessä III oleva perinteinen merkintä liittyy yhteen tai useampaan viiniluokkaan. Kyseiset luokat ovat:

a) määritetyllä alueella tuotetut väkevät laatuviinit ja maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit. Tällöin perinteisen merkinnän suojaa sovelletaan vain väkevien viinien kuvaukseen;

b) määritetyllä alueella tuotetut laatukuohuviinit (mukaan luettuina aromaattiset tma-laatukuohuviinit). Tällöin perinteisen merkinnän suojaa sovelletaan vain kuohuviinien ja hiilihapotettujen kuohuviinien kuvaukseen;

c) määritetyllä alueella tuotetut helmeilevät laatuviinit ja maantieteellisellä merkinnällä varustetut helmeilevät viinit. Tällöin perinteisen merkinnän suojaa sovelletaan vain helmeilevien viinien ja hiilihapotettujen helmeilevien viinien kuvaukseen;

d) muut kuin a, b tai c alakohdassa tarkoitetut määritetyllä alueella tuotetut laatuviinit ja maantieteellisellä merkinnällä varustetut pöytäviinit. Tällöin perinteisen merkinnän suojaa sovelletaan vain muiden kuin väkevien viinien, kuohuviinien, hiilihapotettujen kuohuviinien, helmeilevien viinien ja hiilihapotettujen helmeilevien viinien kuvaukseen;

e) sellaisenaan nautittavaksi tarkoitettu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu, joka on varustettu maantieteellisellä merkinnällä. Tällöin perinteisen merkinnän suojaa sovelletaan vain käymistilassa olevien rypäleen puristemehujen kuvaukseen;

f) maantieteellisellä merkinnällä varustettu ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini. Tällöin perinteisen merkinnän suojaa sovelletaan vain ylikypsistä rypäleistä valmistetun viinin kuvaukseen.

5. Jotta perinteinen merkintä voidaan sisällyttää liitteessä III olevaan A kohtaan, sen on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) sen on oltava erityinen ja jäsenvaltion lainsäädännössä täsmällisesti määritelty;

b) sen on oltava riittävän erottuva ja/tai maineeltaan yhteisön markkinoilla tunnettu;

c) sen on oltava vähintään kymmenen vuotta kyseisessä jäsenvaltiossa käytössä ollut;

d) sen on liityttävä yhteen tai tarvittaessa useaan yhteisön viiniin tai viiniluokkaan.

– –

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle:

a) perinteisten merkintöjen hyväksymisperusteet;

b) lainsäädännössään sallitut viinien perinteiset merkinnät, jotka täyttävät edellä mainitut edellytykset, sekä ne viinit, joille kyseiset perinteiset merkinnät on varattu;

c) tarvittaessa sellaiset perinteiset merkinnät, joilla ei enää ole suojaa alkuperämaassaan.

– –”

11 Asetuksen N:o 753/2002 liitteessä III on kyseisen asetuksen 24 artiklassa tarkoitettu perinteisten merkintöjen luettelo. Tässä liitteessä on mainittu muun muassa

– Kreikan osalta kreikan kielellä perinteiset täydennysmerkinnät: ”Ειδικά Επιλεγμένος (Grand réserve)”, ”Επιλογή ή Επιλεγμένος (Réserve)” ja ”Παλαιωθείς επιλεγμένος (Vieille réserve)”

– Espanjan osalta espanjan kielellä perinteiset täydennysmerkinnät ”Reserva” ja ”Gran Reserva”

– Italian osalta italian kielellä perinteinen täydennysmerkintä ”Riserva”

– Itävallan osalta saksan kielellä perinteinen täydennysmerkintä ”Reserve”, ja

– Portugalin osalta portugalin kielellä perinteiset täydennysmerkinnät ”Reserva”, ”Reserva velha (tai grande reserva)” ja ”Super reserva”.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

12 Schneider omistaa Rheinland-Pfalzin osavaltiossa viinitilan, joka on merkitty kaupparekisteriin toiminimellä ”Consulat des Weins”.

13 Vuoden 2002 marraskuussa tehdyssä tarkastuksessa todettiin, että Schneider valmisti kahdeksaa erilaista viiniä, joiden päällysmerkinnöissä oli merkintä sen viinitilan toiminimestä sekä merkinnät ”Grande Réserve” kahden ylemmän hintaluokan viinin, ”Réserve” neljän keskihintaisen viinin ja ”Terroir” tai ”Terroir Palatinat” kahden alemman hintaluokan viinin osalta.

14 Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion Trier kielsi 19.12.2002 tekemällään päätöksellä Schneideria markkinoimasta kysymyksessä olevia viinejä ranskankielisillä merkinnöillä ”Réserve” ja ”Grande Réserve”.

15 Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion Trier hylkäsi 19.5.2003 tekemällään päätöksellä oikaisuvaatimuksen, jossa Schneider ilmoitti olevansa valmis käyttämään mainittujen merkintöjen sijasta saksankielisiä merkintöjä ”Reserve” tai ”Privat-Reserve”, ja se ilmoitti 21.5.2003 päivätyssä kirjeessä, ettei se voisi hyväksyä myöskään merkintää ”Privat-Reserve”.

16 Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstraβe hylkäsi 29.1.2004 antamallaan tuomiolla Schneiderin näistä päätöksistä nostaman kanteen.

17 Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz hylkäsi Schneiderin kyseisestä tuomiosta tekemän valituksen 21.9.2004 antamallaan tuomiolla.

18 Schneider teki näin ollen ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa Revision-valituksen.

19 Bundesverwaltungsgericht päätti tässä tilanteessa lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko asetuksen – – N:o 1493/1999 47 artiklan 2 kohdan b ja c alakohtaa, kun niitä luetaan yhdessä liitteessä VII olevan B kohdan 1 kohdan b alakohdan viidennen luetelmakohdan ja 3 kohdan sekä asetuksen – – N:o 753/2002 23 artiklan kanssa, tulkittava siten, että merkintä, joka viittaa viinin tuotanto-, valmistus- tai vanhentamismenetelmään taikka viinin laatuun, on sallittu ainoastaan asetuksen – – N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan B kohdan 1 kohdan b alakohdan viidennessä luetelmakohdassa tarkoitettuna säänneltynä vapaaehtoisena merkintänä siinä ja asetuksen – – N:o 753/2002 23 artiklassa säädetyin edellytyksin mutta ei asetuksen – – N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan B kohdan 3 kohdassa tarkoitettuna muuna merkintänä?

2) Onko asetuksen – – N:o 753/2002 24 artiklan 2 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että kyseessä on jäljittely tai mielleyhtymä ainoastaan siinä tapauksessa, että jäljittely tai mielleyhtymä tapahtuu suojatun perinteisen merkinnän kielellä?

3) Onko asetuksen – – N:o 753/2002 24 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että liitteessä III olevia perinteisiä merkintöjä suojataan ainoastaan sellaisiin viineihin nähden, jotka ovat peräisin samasta tuottajajäsenvaltiosta kuin suojattu perinteinen merkintä?"

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää ensimmäisellä kysymyksellään vastausta siihen, voiko sellaisen merkinnän käyttö, joka viittaa viinin tuotanto-, valmistus- tai vanhentamismenetelmään taikka viinin laatuun, olla sallittua ainoastaan asetuksen N:o 1493/1999 47 artiklan 2 kohdan b alakohdan perusteella, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen liitteessä VII olevan B kohdan 1 kohdan b alakohdan viidennen luetelmakohdan ja asetuksen N:o 753/2002 23 artiklan kanssa, vai voiko tällaisen merkinnän käyttö olla sallittua myös mainitun 47 artiklan 2 kohdan c alakohdan perusteella, luettuna yhdessä mainitussa liitteessä VII olevan B kohdan 3 kohdan kanssa.

21 Asetuksen N:o 1493/1999 47 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa säädetään, että sääntöihin, jotka koskevat kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen tuotteiden kuvausta, nimitystä ja tarjontamuotoa sekä tiettyjen merkintöjen suojaa, on sisällyttävä erityisesti säännökset, joissa velvoitetaan käyttämään tiettyjä merkintöjä (pakolliset merkinnät), ja säännökset, joissa sallitaan tiettyjen muiden merkintöjen käyttö tietyin edellytyksin sekä muiden merkintöjen käyttö, mukaan lukien kuluttajille mahdollisesti hyödylliset tiedot (vapaaehtoiset merkinnät).

22 Tältä osin mainitun asetuksen liitteessä VII olevan B kohdan 1 kohdan b alakohdan viidennessä luetelmakohdassa täsmennetään, että maantieteellisellä merkinnällä varustetuissa pöytäviineissä ja määritellyillä alueilla tuotetuissa laatuviineissä yhteisössä valmistettujen tuotteiden päällysmerkintöjä voidaan täydentää erikseen määritettävissä olosuhteissa tuottajajäsenvaltion säännösten mukaisilla täydentävillä perinteisillä merkinnöillä.

23 Kyseisen säännöksen soveltamiseksi asetuksen N:o 753/2002 23 artiklassa määritellään perinteisen täydennysmerkinnän käsite.

24 Ennakkoratkaisupyynnöstä kuitenkin ilmenee, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan pääasiassa kyseessä olevat merkinnät eivät ole mainitussa asetuksen N:o 1493/1999 23 artiklassa ja sen liitteessä VII olevan B kohdan 1 kohdan b alakohdan viidennessä luetelmakohdassa tarkoitettuja perinteisiä täydennysmerkintöjä, koska kyseisiä merkintöjä ei ole määritelty Saksan lainsäädännössä.

25 Näin ollen on tutkittava, voidaanko kyseisten merkintöjen käyttö pääasiassa sallia mainitussa liitteessä VII olevan B kohdan 3 kohdan perusteella.

26 Tämän säännöksen mukaan tiettyjen viinien päällysmerkintöjä voidaan täydentää muilla merkinnöillä.

27 Kuten asetuksen N:o 753/2002 6 artiklan 2 kohdasta ilmenee, tällaiset merkinnät voivat koskea kyseessä olevan tuotteen tai sen valmistuksessa käytettyjen tuotteiden luonnetta, tunnistettavuutta, laatua, koostumusta, alkuperää tai lähtöisyyttä.

28 Mainitun 6 artiklan 1 kohdassa täsmennetään kuitenkin, että vaikka asianomaisten tuotteiden päällysmerkintöjä voidaan täydentää muilla merkinnöillä, tämä edellyttää kuitenkin sitä, että kyseisistä merkinnöistä ei voi aiheutua sekaannusvaaraa henkilöille, joille tiedot osoitetaan, erityisesti asetuksen N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan A kohdan 1 kohdassa tarkoitettujen pakollisten ja samassa liitteessä VII olevan B kohdan 1 kohdassa tarkoitettujen vapaaehtoisten merkintöjen suhteen.

29 Tästä seuraa, että vaikka ei voida pitää mahdottomana sitä, että sellaisen merkinnän käyttö, joka viittaa viinin tuotanto-, valmistus- tai vanhentamismenetelmään taikka viinin laatuun, voidaan sallia asetuksen N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan B kohdan 3 kohdan perusteella, näin ei voi olla silloin, kun kyseisestä merkinnästä voi aiheutua sekaannusvaara henkilöille, joille se osoitetaan, mainitun merkinnän ja kyseisessä liitteessä VII olevan B kohdan 1 kohdan b alakohdan viidennessä luetelmakohdassa ja asetuksen N:o 753/2002 23 artiklassa tarkoitettujen perinteisten täydennysmerkintöjen välillä.

30 Päinvastainen tulkinta johtaisi siihen, ettei asetuksen N:o 753/2002 24 artiklassa perinteisille merkinnöille annetulla suojalla olisi minkäänlaista tehokasta vaikutusta.

31 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on arvioitava, voiko pääasiassa kyseessä olevista merkinnöistä aiheutua tällainen vaara.

32 Ensimmäiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 1493/1999 47 artiklan 2 kohdan c alakohtaa, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen liitteessä VII olevan B kohdan 3 kohdan ja asetuksen N:o 753/2002 6 artiklan 1 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että sellaisen merkinnän käyttö, joka viittaa viinin tuotanto-, valmistus- tai vanhentamismenetelmään taikka viinin laatuun, voidaan sallia näiden säännösten perusteella ainoastaan, jos kyseisestä merkinnästä ei voi aiheutua

sekaannusvaara henkilöille, joille se osoitetaan, mainitun merkinnän sekä kyseisessä liitteessä VII olevan B kohdan 1 kohdan b alakohdan viidennessä luetelmakohdassa ja asetuksen N:o 753/2002 23 artiklassa tarkoitettujen perinteisten täydennysmerkintöjen välillä. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on arvioitava, voiko pääasiassa kyseessä olevista merkinnöistä aiheutua tällainen vaara.

Toinen kysymys

33 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää toisella kysymyksellään vastausta siihen, onko asetuksen N:o 753/2002 24 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu perinteisen merkinnän jäljittely tai mielleyhtymä kyseessä ainoastaan siinä tapauksessa, että käytetään sitä kieltä, jolla merkintä on esitetty kyseisen asetuksen liitteessä III, vai voiko kyse olla tästä myös silloin, kun kysymyksessä oleva merkintä on käännetty muulle kielelle kuin sille, jolla se on esitetty mainitussa liitteessä.

34 Asetuksen N:o 1493/1999 47 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaan sääntöihin, jotka koskevat tämän saman asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen tuotteiden kuvausta, nimitystä ja tarjontamuotoa sekä tiettyjen merkintöjen suojaa, on sisällytettävä erityisesti säännökset, joissa säädellään tiettyjen merkintöjen suojaa ja valvontaa.

35 Kyseisen asetuksen 48 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan tässä samassa asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden kuvaus ja tarjontamuoto sekä mainittuihin tuotteisiin liittyvä mainonta ei saa olla virheellistä eikä aiheuttaa sekaannusta tai johtaa harhaan henkilöitä, joille se on osoitettu, erityisesti kun kyseessä ovat mainitun asetuksen 47 artiklassa säädetyt merkinnät, ja siinä tarkennetaan, että tätä säännöstä sovelletaan myös, kun näitä merkintöjä käytetään käännöksissä tai niillä viitataan todelliseen alkuperään tai kun ne yhdistetään seuraaviin merkintöihin: ”laji”, ”tyyppi”, ”menetelmä”, ”jäljitelmä” tai ”merkki”, tai muihin vastaaviin merkintöihin.

36 Asetuksen N:o 753/2002 24 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut perinteiset merkinnät kuuluvat kuitenkin mainittuihin merkintöihin, ja ne saavat kyseisen säännöksen mukaista suojaa.

37 Tämän 24 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan kyseisen asetuksen liitteessä III mainitut perinteiset merkinnät ovat varattuja viineille, joihin ne on liitetty, ja ne ovat suojattuja väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä.

38 Mainitun 24 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tosin täsmennetään, että perinteisen merkinnän suojaa sovelletaan ainoastaan senkieliseen merkintään, joka on mainitussa liitteessä III.

39 Ei voida kuitenkaan sulkea pois sitä, etteikö perinteisen merkinnän käännös muulle kielelle kuin sille, jolla kyseinen merkintä on esitetty tässä samassa liitteessä III, voisi olla asetuksen N:o 753/2002 24 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu perinteisen merkinnän jäljittely tai mielleyhtymä, joka on omiaan aiheuttamaan sekaannusta tai johtamaan harhaan henkilöitä, joille kyseinen käännös on osoitettu.

40 Asetuksen N:o 753/2002 24 artiklan 2 kohdan a alakohdan päinvastainen tulkinta voisi näet vaarantaa asetuksen N:o 1493/1999 47 artiklan 1 kohdassa vahvistetun tavoitteen, joka on kuluttajien oikeutettujen etujen suojelu, ja se olisi siis ristiriidassa asetuksen N:o 753/2002 neljännessä perustelukappaleessa esitetyn vaatimuksen kanssa.

41 Tällainen tulkinta olisi lisäksi ristiriidassa itse asetuksen N:o 1493/1999 48 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan sanamuodon kanssa, jossa säädetään nimenomaisesti, että kyseistä säännöstä sovelletaan myös, kun perinteisiä merkintöjä käytetään käännöksissä.

42 Tässä tapauksessa on varmistauduttava etenkin siitä, että tällainen käännös ei ole omiaan aiheuttamaan sekaannusta tai johtamaan harhaan henkilöitä, joille se on osoitettu.

43 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava, onko tästä kyse sen käsiteltäväksi saatetussa oikeudenkäyntiasiassa.

44 Toiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 753/2002 24 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettu perinteisen merkinnän jäljittely tai mielleyhtymä voi olla kyseessä silloin, kun merkintä on käännetty muulle kielelle kuin sille, jolla merkintä on esitetty tämän asetuksen liitteessä III, jos kyseinen käännös on omiaan aiheuttamaan sekaannusta tai johtamaan harhaan henkilöitä, joille se on osoitettu. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava, onko tästä kyse sen käsiteltäväksi saatetussa oikeudenkäyntiasiassa.

Kolmas kysymys

45 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää kolmannella kysymyksellään vastausta siihen, suojataanko asetuksen N:o 753/2002 liitteeseen III sisällytettyä perinteistä merkintää ainoastaan siltä osin kuin on kyse viineistä, jotka ovat peräisin samasta tuottajajäsenvaltiosta kuin tämä perinteinen merkintä, vai suojataanko kyseistä merkintää myös siltä osin kuin on kyse viineistä, jotka ovat peräisin muista tuottajajäsenvaltioista.

46 Asetuksen N:o 1493/1999 50 perustelukappaleen ja 47 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan perusteella viinin yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä käyttöön otettujen sääntöjen, jotka koskevat kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvien

tiettyjen tuotteiden kuvausta, nimitystä ja tarjontamuotoa sekä tiettyjen merkintöjen suojaa, tavoitteena on muun maussa varmistaa kuluttajien oikeutettujen etujen suojelu ja edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

47 Asetuksen N:o 753/2002 neljännen perustelukappaleen mukaan kyseisen asetuksen on oltava mainittujen tavoitteiden mukainen.

48 Tässä yhteydessä tällä asetuksella vahvistetaan, kuten sen 18 perustelukappaleesta ilmenee, tiettyjen perinteisten ilmaisujen rekisteröintiä ja suojaa koskeva yhteinen kehys rehellisen kilpailun varmistamiseksi ja kuluttajien harhaanjohtamisen estämiseksi.

49 Asetuksen N:o 753/2002, joka on osa tätä yhteistä kehystä, 24 artiklan 2 kohdan mukaan liitteessä III olevat perinteiset merkinnät ovat varattuja viineille, joihin ne on liitetty.

50 Kyseisen 24 artiklan 3 kohdassa säädetään, että viinin kuvauksessa etiketeissä ei saa käyttää tavaramerkkejä, jotka sisältävät liitteessä III lueteltuja perinteisiä merkintöjä, jos kyseistä viiniä ei saa tällä tavoin kuvata.

51 Mainitun 24 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, että kukin mainitussa liitteessä III oleva perinteinen merkintä liittyy yhteen tai useampaan viiniluokkaan.

52 Saman 24 artiklan 5 kohdan d alakohdassa säädetään, että jotta perinteinen merkintä voidaan sisällyttää kysymyksessä olevaan liitteeseen, sen on liityttävä yhteen tai tarvittaessa useaan yhteisön viiniin tai viiniluokkaan.

53 Kaikista näistä säännöksistä ilmenee, että asetuksen N:o 753/2002 24 artiklassa tarkoitettujen perinteisten merkintöjen on liityttävä yhteen tai useampaan viiniluokkaan ja että nämä merkinnät on varattu viiniluokalle tai -luokille, joihin ne liittyvät.

54 Nämä luokat, jotka on lueteltu mainitun 24 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa, ovat, kuten itse saman artiklan 5 kohdan d alakohdan sanamuodosta seuraa, yhteisön viiniluokkia.

55 Tämän perusteella mainittujen luokkien ei siis voida katsoa liittyvän yksinomaan yhdestä tuottajajäsenvaltiosta peräisin oleviin viineihin, vaan niiden on sitä vastoin katsottava liittyvän viineihin, jotka ovat peräisin tuottajajäsenvaltioista kokonaisuudessaan.

56 Tämän perusteella asetuksen N:o 753/2002 24 artiklassa tarkoitettu perinteisten merkintöjen suoja koskee sekä samaan luokkaan tai samoihin luokkiin kuuluvia viinejä, jotka ovat peräisin samasta tuottajajäsenvaltiosta kuin kyseinen perinteinen merkintä, että samaan luokkaan tai samoihin luokkiin kuuluvia viinejä, jotka ovat peräisin muista tuottajajäsenvaltioista.

57 Päinvastainen tulkinta johtaisi siihen, ettei kyseisen 24 artiklan 2 kohdassa taatulla perinteisten merkintöjen suojalla olisi minkäänlaista tehokasta vaikutusta, ja se olisi ristiriidassa kuluttajien oikeutettujen etujen suojelua ja sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa koskevien tavoitteiden kanssa, joihin asetuksilla N:o 1493/1999 ja N:o 753/2002 pyritään.

58 Tämän perusteella kolmanteen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 753/2002 24 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisen asetuksen liitteeseen III sisällytettyä perinteistä merkintää suojataan sekä siltä osin kuin on kyse samaan luokkaan tai samoihin luokkiin kuuluvista viineistä, jotka ovat peräisin samasta tuottajajäsenvaltiosta kuin kyseinen perinteinen merkintä, että siltä osin kuin on kyse samaan luokkaan tai samoihin luokkiin kuuluvista viineistä, jotka ovat peräisin muista tuottajajäsenvaltioista.

Oikeudenkäyntikulut

59 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 47 artiklan 2 kohdan c alakohtaa, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen liitteessä VII olevan B kohdan 3 kohdan ja

asetuksen N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta 29.4.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 753/2002, sellaisena kuin se on muutettuna 15.9.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1512/2005, 6 artiklan 1 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että sellaisen merkinnän käyttö, joka viittaa viinin tuotanto-, valmistus- tai vanhentamismenetelmään taikka viinin laatuun, voidaan sallia näiden säännösten perusteella ainoastaan, jos kyseisestä merkinnästä ei voi aiheutua sekaannusvaara henkilöille, joille se osoitetaan, mainitun merkinnän sekä kyseisessä liitteessä VII olevan B kohdan 1 kohdan b alakohdan viidennessä luetelmakohdassa ja asetuksen N:o 753/2002 23 artiklassa tarkoitettujen perinteisten täydennysmerkintöjen välillä. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on arvioitava, voiko pääasiassa kyseessä olevista merkinnöistä aiheutua tällainen vaara.

2) **Asetuksen N:o 753/2002, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1512/2005, 24 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettu perinteisen merkinnän jäljittely tai mielleyhtymä voi olla kyseessä silloin, kun merkintä on käännetty muulle kielelle kuin sille, jolla merkintä on esitetty tämän asetuksen liitteessä III, jos kyseinen käännös on omiaan aiheuttamaan sekaannusta tai johtamaan harhaan henkilöitä, joille se on osoitettu. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava, onko tästä kyse sen käsiteltäväksi saatetussa oikeudenkäyntiasiassa.**

3) **Asetuksen N:o 753/2002, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1512/2005, 24 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisen asetuksen liitteeseen III sisällytettyä perinteistä merkintää suojataan sekä siltä osin kuin on kyse samaan luokkaan tai samoihin luokkiin kuuluvista viineistä, jotka ovat peräisin samasta tuottajajäsenvaltiosta kuin kyseinen perinteinen merkintä, että siltä osin kuin on kyse samaan luokkaan tai samoihin luokkiin kuuluvista viineistä, jotka ovat peräisin muista tuottajajäsenvaltioista.**

Allekirjoitukset